

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de
Heiligen der laatste dagen.

(Opgericht in 1896.)

Gij, o Heere! hebt uwe wonderen en uwe gedachten aan ons vele gemaakt, men kan ze niet in orde bij u verhalen; zoo ik ze zal verkondigen en uitspreken, zoo zijn zij menigvuldiger dan dat ik ze zou kunnen vertellen.

David.

No. 22

15 November 1913.

18e Jaargang.

UITTREKSELS

uit het gesprokene in den Salt-Lake-Tabernakel, ter gelegenheid van de vier-en-tachtigste halfjaarlijksche conferentie, gehouden op 4, 5 en 6 October 1913.

Voluit 8000 menschen waren tegenwoordig in den grooten tabernakel toen de eerste vergadering van de conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen om 10 uur des morgens van den 4en October, tot orde werd geroepen. Velen moesten staan in de gangen en galerijen, zóó groot was de toevloed van volk.

President Joseph F. Smith was de leider van de bijeenkomst. Eveneens was hij de eerste spreker. Door hem werd in het bijzonder den nadruk gelegd op het Woord van Wijsheid, en den leden aanbevolen dat in zijne volheid te onderhouden. Dit Woord van Wijsheid, zoo zeide hij, was van af het platform van den tabernakel den volke als een gebod van God verkondigd geworden, en dient derhalve door de Heiligen stipt te worden nageleefd. In het bijzonder vestigde hij de aandacht op het verderfelijke van de gewoonte van rooken.

Enkele zinnen, zooals door hem geuit, laten wij hier, ten nutte van onze lezers, vertaald volgen:

„Wij bezitten eene openbaring die van de zijde van het volk om gehoorzaamheid vraagt. Die openbaring is het Woord van Wijsheid, — eene wet van God voor de reinheid van onze levens. Ik zie vandaag in onze gemeenschap, — ik weet niet of zij Heiligen der Laatste Dagen zijn, of kinderen daarvan, — de vergiftige, onreine handeling van het rooken — het rooken van sigaren, sigaretten en zelfs van pijpen, de laatsten zóó sterk, dat zij nog bedwelmend werken voor hen die aan het gebruik van tabak gewend zijn. Deze gewoonte is zóó overheerschend, dat het onmogelijk is gedurende den middag een hotel of andere publieke plaats binnen te komen, zonder last te hebben van tabaksrook. De gewoonte is ver-

spreid over heel het land. Ik beweer niet dat dit juist door de Heiligen wordt gedaan, want ik houd het er daarentegen voor, dat de Heiligen meer eerbied en respect hebben voor andere mannen en vrouwen om hen deze last te veroorzaken. Liever nog wil ik de lucht van jodoform verdragen dan de adem van een man die gerookt heeft, en toch is jodoform al haast de onverdragelijkste lucht op aarde bekend.

Ik heb er ernstig over gedacht, dat elk man of jongeling die zich aan het gebruik van tabak heeft overgegeven en dat niet kan weerstaan, iemand is zedelijk zóó gedegeneerd, dat hij niet bemoeilijkt diende te worden met eenige verantwoordelijkheid. Hij, die met een dergelijke gewoonte niet breken kan, is een slaaf. Hoe kan men eenige verantwoordelijkheid toevertrouwen aan een zoodanig man, — iemand die den moed niet heeft om „neen” te zeggen tot den verleider. Ge kunt en ge zoudt hem niet vertrouwen. Hetzelfde kan gezegd worden van hem, die zich heeft overgegeven aan het gebruik van bedwelmende likeuren. O mijne broeders, zijt gij bezig uwe zonen toe te staan dat zij zich aan zoodanige gewoonten overgeven, en leidt gij hen in zoodanige verleiding dat ze zichzelf gaan ruïneeren?

Ook zijn er nog minder schadelijke boosheden, zooals die van koffiedrinken bijvoorbeeld. Sommige personen zijn slaven van het koffiedrinken. De wet van God en de wet der volkeren zeggen, dat deze dingen niet noodig zijn, en dat ze voor het menschdom niet goed zijn.

Ik zoude van den Heere wenschen dat alle menschen zouden willen leeren wat door de wet van God wordt verlangd, en dat een ieder dan die wet eerbiedigde, en de belofte ontvangen, dat, zoo wanneer de verwoester komt, hij hen zal voorbijgaan. Het is onmogelijk om naar een zieke te gaan en die te zalven met het bewustzijn van deze zwakheden op iemand. Gij kunt het niet doen; Christus was rein; Hij was de Zoon van God, en Hij was vlekkeloos en rein; gij zijt eveneens de zonen en dochteren van God; waarom zouden wij Hem niet gelijken? Wij kwamen niet hier om onzen wil te doen, maar om den wil van Hem te doen die ons gezonden heeft. Het is ons voorrecht het goede van het kwade te kunnen onderscheiden door de gaven die wij hebben ontvangen. Onze plicht is het over deze dingen te denken.

Een andere gedacht die zwaar op mij weegt, heeft niet in het bijzonder betrekking op mannen, maar op vrouwen, de zaak namelijk van het zich kleeden van onze dochters. Nimmer in mijn leven van vijf-en-zeventig jaren heb ik zulke infame, walgelijke en onreine modes gezien van het zich kleeden als thans bestaat onder de jonge meisjes. Ik verhef tegen deze onkiesche, onbetamelijke en afschuwelijke stijl mijne stem. Ik protesteer tegen deze verachtelijke snit, welke komt

van de onderste lagen der maatschappij. Ik zeg dat de jonge meisjes haar zin voor kuisheid gaan verliezen, haar zelf-respect en haar zin voor welvoegelijkheid bij zoodanige kleeding, en ik hoop dat de Heer het jonge volk eene neiging wil geven om zich fatsoenlijk te gaan kleeden.

Ik zeg dat de handelwijze hiervan infaam is, en verderfelijk, en tot demoralizeerende gedachten leidt. Ik hoop dat de dochters van Zion zich zullen onthouden van het aannemen van deze obscure modellen, die hun ontstaan erlangen in de laagste en meest gedegradeerde typen des levens."

Verder ging pres. Joseph F. Smith voort een sterk getuigenis te geven van de waarheid van het evangelie, het vertrouwen waarin, zoo zeide hij, bij hem voortging met het vorderen der jaren. Met hooge ernst wees hij op het feit dat zijne ziel geene andere en hoogere aspiratiën kende dan zich te verlustigen in de dingen des Heeren, er tevens aan toevoegende, dat hij zich bewust was dat de zaligheid alleen door Jezus was te verkrijgen, die namelijk in alles het middelpunt van het leven van een Heilige der Laatste Dagen behoort te blijven.

Pres. Anthon H. Lund was de volgende spreker. Hij drukte zijne vreugde uit zooveel reeds bij deze eerste vergadering van de conferentie aanwezig te zien, en zag daarin een teeken van den ernst van oogmerk en het verlangen der Heiligen om te zamen te komen om van den geest van het evangelie te genieten. Spreker herinnerde aan de geschiedenis van Jero-beam, welke rebelleerde tegen het koninkrijk van God. Jero-beam zaaide den geest van verdeeldheid en disharmonie onder het volk, en het einde was onvermijdelijk, namelijk dat hij vernietigd werd. Het volk is thans tezamen gekomen in eenheid en eenvoudigheid van oogmerk, en hun succes is verzekerd zoolang zij bij deze eenheid verblijven.

De ouderlingen der Kerk gaan de wereld in en vertrouwen op den Heer, en niet op het geld. Onze wijze van doen is becritisceerd geworden door sommigen die namelijk de vraag stellen waarom ons zendingswerk gedaan wordt onder de beschaafde volkeren hoofdzakelijk, en niet onder de heidenen. Wij zijn nog niet een zeer groot volk en hebben nog niet de middelen om zendingswerk onder deze laatste klasse te betalen, ook al was dat eene betere weg. Gewaar zijn we echter geworden dat, onverschillig waar onze ouderlingen ook gaan, ze het beste succes hebben om te gaan vertrouwend op den Heer. Ik gevoel mij dankbaar dat het evangelie zooals door Joseph Smith is geopenbaard geworden, gelijkkluidend is met het evangelie van den bijbel. Sommigen van onze zendelingen zijn naar de heidenwereld gegaan en dit werk zal zich zoo spoedig als mogelijk is verder verbreiden, want het evangelie moet gepredikt worden aan alle volkeren.

Ik geloof dat de Joden naar hun eigen land terug zullen keeren zooals door de profeten van ouds beloofd is geworden/ Statistieken vergelijkende van de bevolking van het heilige land van nu en van voor twintig jaren geleden, wordt de vervulling van deze profetiën als een feit duidelijk.

Wij hebben zendelingen in Japan, eveneens in Hindostan, dat wil zeggen, wij hebben Heiligen daar, en eveneens in Syrië onder de Mohamedanen. In vele andere plaatsen werken de zendelingen onder minder gunstige omstandigheden, maar zij gevoelen het als eene hun opgelegde plicht om het volk te waarschuwen en hen de evangelieboodschap te brengen, en het werk gaat voorwaarts en het zal vooruitgaan en groeiende blijven.

In Samoa en in Nieuw Zeeland heeft de Kerk scholen opgericht alwaar practische onderwerpen worden geleerd, zoolwel als de beginselen van het evangelie. Wij gevoelen ons dankbaar voor de goede resultaten die alreeds het gevolg zijn geweest van het werk van deze scholen.

Wij verheugen ons met het werk van de ouderlingen aan het hoofd van deze scholen. Wij gevoelen ons tevreden met het werk van de presidenten der zendingen eveneens hier tehuis, want wij zien den groei van het geheel. Wij raden de Heiligen aan ijverig te zijn in het medehelpen van het doen verrijzen van vergaderhuizen. De Kerk doet alles wat mogelijk is om mede te helpen in het doen ontstaan van dergelijke gebouwen. Laat de Heiligen ernstig zijn in hunne besluiten om het Woord van Wijsheid te onderhouden, en de wetten van het evangelie in hun eigen belang na te leven."

In de namiddagvergadering van den eersten conferentiedag was Pres. Charles W. Penrose, tweede raadgever van het Eerste Presidentschap, de eerste spreker. Ten spijt van het slechte weer was ook thans de tabernakel tot den nok toe gevuld. Evenals ook in de morgenvergadering waren bijna alle leidende autoriteiten aanwezig. Evenals ook des morgens was Pres. Smith de leider. Ten deele werd door Pres. Penrose het volgende gezegd:

„Het is een groot voorrecht wat wij hebben om verordineerd te zijn in deze bedeeling des tijds te leven, en deel te mogen hebben aan zulke groote zegeningen als deze groote conferentie van het volk van God. Ik geloof in de leerstelling der voorbeschikking en uitverkiezing; niet als het geleerd wordt door de Christen-secten, maar zooals het onderwezen wordt in den Bijbel." Nadat de spreker de woorden van Paulus had aangehaald, dat God namelijk uit éénen bloede het gansche geslacht der menschen gemaakt had, en den tijd had aangewezen wanneer zij voort zouden komen, ging hij voort:

„God voorzag alles en maakte alle plannen gereed. Dat wil niet zeggen dat hij ook de boosheid daarstelde, — deze was

namelijk pas de aarde binnengebracht na den val van Adam. Hij — de Heer — gaf aan Adam zijn vrijen wil, evenals Hij een ieder van ons die gegeven heeft. Hij wist echter dat Adam vallen zou en dat een Verlosser voor de aarde noodzakelijk zou worden. Als gevolg van deze wetenschap riep Hij Zijn Eenig Geboren Zoon Jezus voor die zending. Christus echter behield eveneens Zijnen vrijen wil in het komen naar deze aarde. Somtjids deinsde Hij terug voor de verschrikkelijkheden die Zijn werk vergezelden, maar toch door alles heen bleef Hij getrouw aan het groote beginsel — gehoorzaamheid, waartoe Hij tot de aarde gekomen was. „Uw wil, en niet de mijne te doen,” was de sleutel van heel Zijn leven.

Toch echter, zooals gezegd, behield Christus altijd door Zijn vrijen wil. Hij is het grootste voorbeeld van wat Paulus bedoeld met uitverkiezing. Ditzelfde beginsel echter strekt zich veel verder uit. Ik geloof dat alle menschen, profeten, burgerlijke en militaire heerschers, letterkundigen, schrijvers en filosofen, allen in hunnen voorstaat aangewezen waren om dat werk te doen, maar vrij waren gelaten, wel dan wel niet hunne aangewezen zendingen te volbrengen. Al dien tijd echter is de Heer heel deze zaken beheerschende én iédér ding te pas te brengen om het eene groote eind van heel de schepping te bewerkstelligen, de zaligheid namelijk, de onsterfelijkheid, en het eeuwige leven van het menschedom. Het is met dat doeleinde in 't vooruitzicht, dat Hij deze bedeeeling des tijds, met zoo vele uitgezochte geesten om het werk te volvoeren, heeft ingesteld.”

Pres. Penrose gaf verder uitdrukking aan zijne dankbaarheid, dat hij reeds als een jongeling bevoorrecht was geworden om te mogen leeren van de herstelling van het evangelie en om zoo lang te hebben mogen werken voor de bevordering daarvan, en om nog steeds hier te mogen zijn met zijne broederen. Terugkeerende tot het onderwerp van Christus en Zijn groot werk, zeide hij:

„Als wij slechts kennis droegen van alles wat plaats had gevonden in den staat van het voorbestaan, dan zouden wij kunnen verstaan, waarom Christus zooveel macht was gegeven en zooveel glorie; waarom, — zooals door den apostel Paulus verklaard, Hij „van af den beginne was.” Een zoodangie kannis echter bestaat niet in het vleesch. Toch echter danige kennis echter bestaat niet in het vleesch. Maar toch Testament vertelt ons dat de Zoon niets uit zichzelf kan doen, uitgenomen wat Hij den Vader heeft zien doen. (Joh. 5 : 19.) Hieruit trekken wij met recht de gevolgtrekking dat Christus dezelfde werken deed als God almachtig.”

„Deze waarheden”, — zoo vervolgde de spreker, — „dienden te worden bestudeerd en zich eigen gemaakt door al de Heiligen, en in het bijzonder door de ouderen, opdat zijden

jongeren ten voorbeeld zouden kunnen zijn." Hij verwees verder naar de zeer practische onderwijzingen in de morgenvergadering gegeven door den president van de Kerk, en zeide, dat het voor het luisteren naar dergelijke instructies was dat de profeet van God de algemeene conferenties der Kerk had ingesteld.

„Ongehoorzaamheid aan deze geboden zal zeker gestraft worden. Wat wij zaaien dat zullen wij eveneens maaien. De Heer heeft echter beloofd, dat de tijd komen zal dat allen de knie zullen buigen en Christus als de Zaligmaker der wereld zullen erkennen. Wel zal dat niet alles in één oogenblik geschieden, want sommigen zullen de waarheid spoediger leeren dan anderen, zoowel hiernamaals als dat zulks hier het geval is. Er is een eeuwig verschil in de intelligenties der menschen. Sommigen zullen ééne heerlijkheid beërven, en anderen eene andere, omreden zij onderscheiden bekwaamheden bezitten voor het ontvangen der waarheid. Allen echter, behalve enkele onredbaren, zullen ten allerlaatste Christus gaan erkennen."

Voorts werd door spreker in zeer bekwame woorden nog melding gemaakt van enkele practische dingen, den Heiligen in elk opzicht aanradende een leven te leiden in overeenstemming met de heilige en hooge roepingen waartoe allen waren uitverkozen.

Bovendien spraken in de verschillende vergaderingen van de conferentie nog zeer veel andere bekwame woordvoerders, waaronder Ouderlingen B. H. Roberts, Jos. W. Mc. Murrin, Heber J. Grant, Reed Smoot, O. F. Whitney, enz. enz. allen welke met groote en diepe overtuiging de vastopeengepakte menigte hunne getuigenis gaven van de waarheid van het evangelie, en hen aanspoorden een leven te leiden in overeenstemming met de beginselen welke aangenomen waren geworden, en waarin het jongere geslacht der Heiligen is grootgebracht.

DE VOORUITGANG VAN HET EVANGELIE IN DE NEDERLANDSCHE ZENDING.

Redevoering, uitgesproken in den Salt-Lake-Tabernakel op Zondag 24 Aug. 1913 door Ouderling Roscoe W. Eardly, ex-president van de Ned. Belgische zending.

(Vervolg van blz. 330.)

Aldus gebeurt het dikwijls dat wij in de nieuwsbladen, en in het bijzonder in de kerkelijke couranten van de onderscheidene secten, artikelen aantreffen die ten zeerste misleidend zijn en dikwijls geheel en al onwaar. Maar over het algemeen, en ik wensch dit te zeggen ten gunste van de Hollandsche pers door heel de natie heen, omreden ik ontdekkingen heb gehad met de meesten van de grootste nieuwsbladen van de voornaamste steden — over het algemeen zoo wanneer onze tegenstanders iets te zeggen hebben tegen

ons, dan is de maatschappelijke pers gewillig om ook ons antwoord op te nemen en te publiceeren. Van tijd tot tijd hebben zij inderdaad opgenomen wat wij van onze zijde hadden te zeggen, en bij enkele gelegenheden hebben zij plaats gegeven aan onze artikelen, onze oogmerken en leerstellingen verklarende, ook dan wanneer er niets tegen ons was gepubliceerd. Het is waard om op te merken, dat dit soort van menschen, waarnaar ik verwezen heb, die bij gelegenheid niet nalaten ons te belasteren en dingen vertellen van ons, die niet de waarheid zijn, voor zoover mij bekend in alle hunne ondervindingen niet in staat geweest zijn om eenige dingen ten ongunste te zeggen van de zendelingen, werkzaam in dat land, omreden, zooals ik gezegd heb, het gedrag van deze mannen absoluut boven alle aanspraak verheven is, en dit spreekt boekdeelen vol ten gunste van ons werk en ten gunste van het soort van menschen die ons geloof der wereld voorstellen. De vierde klasse van menschen zijn overtuigd van de waarheid van het evangelie, maar zijn bevreesd het aan te nemen. Zij zijn het type van het volk in de dagen van Christus, voorgesteld door Nicodemus.

Gedurende mijn verblijf in dat land had ik de hooge eer om mede te mogen helpen in het organiseeren van de Fransche zending. Alvorens ik eindig een enkel woord hierover, omreden het organiseeren van de Fransche zending voor mij een nieuwe mijlpaal, teekent voor ons volk in de zendingspogingen in Europa, en inderdaad is dat een stap geweest gemaakt in de goede richting. Laatst, October (1912), riep Pres. Rudger Clawson, die toen ter tijde president was van de Europeesche zending, onder de directie van het Eerste Presidentschap, eene conferentie tezamen van de Fransch-sprekende ouderlingen om bijeen te komen te Parijs, de hoofdstad van Frankrijk. Hij noodigde den president van de Nederlandsch-Belgische zending en den president van de Zwitsersche en Duitsche zending uit, om met hem samen te komen, omreden tot op dien tijd de Fransch-sprekende zendelingen deel hadden uitgemaakt van deze twee zendelingen. Wij kwamen dan daar te Parijs tezamen in October van het vorige jaar, en werd alstoen de Fransche zending behoorlijk georganiseerd, en in alle opzichten van ambtenaren voorzien, terwijl een jonge man van drie en twintig jaren oud verkozen werd tot president. Hij is een man rein van hart; hij is groot in elk opzicht, groot van geest, groot van ziel, groot van lichaam, en hij bezit de liefde en toewijding van al de zendelingen, werkende onder zijn bestuur. Het verheugt mij u mede te kunnen deelen, dat sedert de organisatie van de Fransche zending het werk onder het volk wat die taal spreekt, meer vooruit is gegaan dan ooit te voren gedurende de geschiedenis van ons werk in dat land. Naar mijn bescheiden oordeel

zijn er honderden en duizenden van het volk van Frankrijk, België, Zwitserland en Italië, welke de Fransche taal spreken, die het evangelie van Christus in de toekomst nog zullen aanvaarden en de leeringen van Christus wenschen te volgen.

Ik wensch te besluiten met mijne getuigenis, dat ik weet dat het werk waarin wij betrokken zijn, het werk is van God. God heeft in deze bedeeeling van de wereld opnieuw de hemelen geopend en heeft Zichzelve van omhoog geopenbaard. Opnieuw heeft Hij een profeet verwekt en een man opdracht gegeven om in Zijnen naam te handelen, Zijn evangelie te bonden zijn, te ontbinden op aarde en het zal in den hemel bonden zijn, te ontbinden op aarde en het zal in den hemel ontbonden zijn; en van dit evangelie, of van dat wat de wereld het „Mormonisme” noemt, getuig ik tot u in allen ernst, dat het niets meer of niets minder is dan het evangelie van Jezus Christus, opnieuw in deze bedeeeling van de volheid der tijden tot de aarde hersteld. Ik getuig u dat het „Mormoonsche” ideaal het Christelijk ideaal is, of met andere woorden het ideaal wat Christus zelve voorstelde, toen Hij de bergrede hield, waarin Hij zeide: „Weest dan volmaakt gelijk uw Vader in de hemelen volmaakt is.” Moge God ons helpen om voorwaarts te gaan, elken dag een stap nader in de richting van dit uiterste ideaal van volmaking, en dat wij eenmaal het eeuwige leven mogen verwinnen en de zaligheid in Zijn koninkrijk, is mijn gebed in den naam van Jezus Christus. Amen.

BOEKEN VERKOCHT.

Men schrijft ons uit Leeuwarden:

Een korten tijd geleden gingen enkele van onze zusters alhier uit om in sommige der dorpen in den omtrek boeken te verkoopen. Ze hadden het voornemen opgevat niet eerder weer huiswaarts te keeren alvorens ze al hun medegenomen voorraad (364 stuks, en enkele exemplaren van het Boek van Mormon), hadden uitverkocht. Na ongeveer twee uren van goed en hard werk waren ze er weer en hadden ze hun verlangen bevredigd. Men was geweest naar een dorpje een eindje buiten Leeuwarden, een plaats alwaar reeds eenmaal getracht was door de zendelingen boeken te verkoopen, met minder goed succes echter. Onze zusters, haar werk in ernst begonnen, deden beter, en verkochten er in korten tijd al hun voorraad. Bovendien werden door hen verscheiden evangeliegesprekken gehouden, en wij — de zendelingen — zessenen, dat ze veel goed hebben gedaan en stellen deze hunne pogingen ten zeerste op prijs. Wij zouden alle zusters, en broeders natuurlijk eveneens, aan willen moedigen om voort te gaan het evangelie te onderwijzen, wat, met de hulp des Heeren, zeer zeker het middel zal worden voor het behouden van vele zielen.

W. PARKER, leidend zendingeling.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie :
T. C. HAIR.

Assistent :
B. TIEMERSMA

HET VOORKOMEN EN DE WOONSTEDE DER GEESTEN VAN HET VOORBESTAAN.

Op grond van de openbaring der nieuweren tijd, gegeven aan den profeet Joseph Smith, en in verband met de kennis die van deze dingen bestond in aloude tijden, toen de Standaardwerken der Kerk, behalve Leer en Verbonden, — geschreven zijn geworden, gelooft de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in een persoonlijk voorbestaan van alle geesten die sedert Adams tijd tot de aarde zijn gekomen om alhier eenen proeftijd te doormaken.

Die geesten waren kinderen van den Eeuwigen Vader, en door Hem verwekt met het doel ze zichzelf in Zijn ruimtengebied gelijk te maken, evenals een aardsch vader zich voorstelt zijne kinderen op te voeden tot minstens even nuttige leden van de maatschappij als hijzelf is. De geesten echter in dat vroege begin geschaard om den troon van God, waren toen nog intelligenties in zeer onvolmaakt toestand. Tot op zekere hoogte kenden zij het kwaad niet, althans niet onder die omstandigheden waaronder wij hier het kwaad kennen, en konden derhalve de vele goede zegeningen die hen van nature geschonken waren, niet waardeeren. De vooruitziende blik van den Eeuwigen Vader echter wist het noodig, dat, zoo Zijne kinderen eenmaal die heerlijkheid met bewustheid zouden genieten die Hij zich voorstelde hen te geven, zij een tijdlang Zijne tegenwoordigheid zouden moeten derven, om in aanraking te komen met het kwade, het bewustzijn waarvan hen, zoo wanneer zij daartegen begonnen te strijden en ook strijdende bleven, in staat zou stellen oneindig meer volkomen de waarde van deugd, — het motief van Gods wetten — te begrijpen en te beseffen.

„Om dit doel te bereiken was 't noodig voor allen
Een tijdlang te derven hun zalige woon;
Hun hemel te ruilen met d' oorden beneden,
Hun plaats te verlaten bij den God'lijken troon.”

Hoewel nu alle geesten, de voornaamsten niet uitgezonderd, in betrekkelijken zin gesproken, toch echter nog onvolmaakt waren, sluit dit niet buiten dat niet allen op denzelfden trap en op dezelfde hoogte stonden. Wij weten bijvoorbeeld voorzeker dat van alle aanwezige geesten er geen een was die zoo hoog stond als Christus; redenen waarom Hij dan ook werd uitverkoren om den Verlosser der wereld te zijn, en

waarom de Vader zich voornam in de toekomst zelven zijn vleesch te genereeren, wanneer de tijd daar zou zijn dat deze Zoon bij uitnemendheid, tot de aarde zou komen. Ook Abraham, ofschoon oneindig lager in rang staande dan de Zoon des Menschen, was een derzulken, getuige het woord van den Heer tot hem, ons overgeleverd in Paarl. v. Grootte Waarde, Boek v. Abr. 3:23. Eveneens was Jeremia, wie namelijk de Heer vóór zijne geboorte, ja zelfs vóór zijne ontvangenis, reeds had uitverkoren om „den volke tot een profeet te zijn.”

Genoeg echter. Voor hen die in de Standaardwerken van de Heiligen der Laatste Dagen gelooven is het voldoende duidelijk, dat inderdaad er in het voorbestaan zoodanig bevoorrechten waren, die dat voorrecht enkel te danken hadden aan hun eigen meerderwaardigheid, zonder eenigen twijfel verkregen door hun beter gedrag en grootere gehoorzaamheid.

Al die milliarden van ongeboren geesten nu zijn of worden in den loop der tijd van af Adam tot op het tijdstip dat geen stervelingen meer op aarde geboren zullen worden, hier naar toe gezonden om, zooals gezegd, eenen proeftijd door te maken. Ook hebben we vastgesteld dat niet alle geesten dezelfde waarde vertegenwoordigden, niet allen dezelfde behoeften hadden met het oog op hunne verdere ontwikkeling en volmaking, en bijgevolg dus ook niet allen onder dezelfde omstandigheden en terzelfder tijd geboren konden worden.

Om dit proces van geboorte en van sterven te regelen, gebruikte de Heer Zijne alwetende kennis, en koos van te voren de woonplaatsen en de tijden uit wanneer Hij zekere geesten naar de aarde wilde zenden. Klaarlijk wordt dit beezen door des Heeren woorden, door den irond van Mozes van ouds ons opgeteekend in Deut. 32:8. „Gedenk aan de dagen van ouds***** toen de Allerhoogste aan de volken de erfenis uitdeelde, toen Hij Adams kinderen vaneen scheidde, heeft Hij de landpalen der volkeren gesteld naar het getal der kinderen Isarëls.”

De Heer bepaalde dus waar ieder zou wonen, en wanneer hij tot de aarde zou komen. In 't bezit zijnde van een milliarden-aantal geesten, en tevens van een ongemeten ruimte en tijd, zond de Heer evenals een wijs veldheer dat zijne krijgslieden doet, — Zijne geesten uit op een tijdstip dat voor hunne bekwaamheden en waarde de beste en meest geschikste tijd was. Elke geest die oorspronkelijk getrouw was gebleven en zich waardig had gemaakt eenmaal een plaats hier te erlangen, werd als 't ware gewogen, en overeenkomstig dat resultaat tijd en wijle en plaats aangewezen om voort te komen. Dit verduidelijkt de zienswijze van de Kerk, hoe wij allen hier een loon ontvangen naar wij ons in het voorbestaan hebben waardig gemaakt, evenals wij eenmaal een loon zullen verkrijgen naar 't geen wij ons hier waardig maken.

En nu de lichamen, geschikt voor de geesten die gezond moesten worden. Het lichaam diende, zou het plan Gods volkomen zijn, in overeenstemming te zijn met de waarde van den geest, en bovendien voortkomen dan, wanneer de tijd voor 't overplaatsen van den geest daar was. Het lichaam werd dus door God geschapen, of beter gezegd allicht, verwekt, al naar dat de geest was die in dat lichaam moest huizen. Met andere woorden, een geest als van Abraham, van Christus, van Jeremia en van anderen mede, werd naar de aarde gebracht onder zoodanige omstandigheden dat er zorg voor was gedragen een lichaam te doen ontstaan, waardig om die edele intelligenties te ontvangen, en waarin ze de geschikste elementen ter hunner beschikking kregen om de hoedanigheden dier geesten verder omhoog te voeren. Dat verklaart ons, waarom de Heer van af het oogenblik af aan als 't ware dat het plan gerijpt was dat Christus eenmaal de aarde zou verlossen, er zorg voor droeg dat in de volheid des tijds eene vrouw gevonden werd, waardig genoeg om dat lichaam wat de tempel van dien verheven geest zou worden, te dragen en ter wereld te brengen. Dat verklaart ons waarom de Vader het volk Israël als 't ware met een muur omtuinde, en hen bij Zijne mondelinge geboden liet leven; geboden die voor een groot gedeelte zuivere piëteit en menschelijkheid ten grondslag hadden. Dat verklaart ons bijvoorbeeld waarom het meervoudig huwelijk in aloude tijden niet alleen toegestaan was, maar zelfs geboden; — het meervoudig huwelijk namelijk wat in alle reinheid diende te worden uitgeoefend, als wanneer het een ten voordeele strekkende zedelijke invloed zoude hebben op de geslachten der toekomst. Dat verklaart ons waarom de Heer de wet der besnijdenis gaf, om namelijk als middel te dienen dat Zijn volk, wat in de toekomst het vleesch van den Christus ter wereld moest brengen, vrij zou blijven van alle hinderende en verderfaanbrengende ziekten, die, eenmaal in het bloed opgenomen, geslachten behoeven om wederom uit den familiestam verwijderd te worden.

Onze woonplaats, en de tijd van onze voortkoming alzo, werd van te voren door den Heer bepaald. Met woorden vroegen wij er niet om, waar en wanneer wij ter wereld zouden komen; wij hadden het volste vertrouwen in onzen Voortbrenger, en wisten dat zoo wanneer Hij ons zoude zenden, het de beste tijd voor ons zou zijn.

En van al de geesten nu, ooit tot de aarde gezond, zijn wij, — negentiende- en twintigste-eeuwsche — de meest bevoorrechte. Waarom? Omdat in den tijd dat de Vader ons gezond heeft, het evangelie in al zijne volheid op aarde is, door de directe toepassing waarvan het ons gegeven is bij aantallen tegelijk, de hoogste heerlijkheid te kunnen ontvangen, zoo wanneer wij namelijk getrouw blijven aan onze be-

loften. Vroeger, en in tijden dat het evangelie niet in zijne volheid op aarde was, gold deze onderscheiding slechts enkelingen, getuige nogmaals de gevallen van Abraham en van Jeremia, de uitverkiezing waarvan zóó belangrijk was, dat zij zelfs voor het nageslacht geboekstaafd zijn geworden. Thans deelen duizenden in datzelfde voorrecht, en eene positie zóó hoog als voor het gros der oude Joden van voorheen in afzienbaren tijd niet te bereiken was, is nu gegeven aan elk der Heiligen die slechts getrouw wil blijven en volharderen einde toe.

UIT ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Op Woensdag 29 October werd er te Apeldoorn eene openbare vergadering gehouden door de zendelingen van onze Kerk. Benevens den president T. C. Hair, waren er een tiental zendelingen aanwezig, en tevens eene schare van vreemdelingen die de omvangrijke zaal, in dit geval een buiten gebruik gesteld zijnde kerk, totaal vulden. Nadat gebruikelijk gezongen was, en gebeden (door Ouderling Davis), werd het eerst het woord gegeven aan Ouderling B. Tiemersma die in algemeene trekken een overzicht gaf over de eerste perioden van de geschiedenis der Kerk. Om aan te toonen dat het herstellen van het evangelie in deze eeuw inderdaad noodig was, werden de verschillende zaken opgesomd waarin de Christelijke kerk van het werkelijke evangelie was afgeweken. Voorts hoe Joseph Smith geen bedrieger konde zijn, aangezien de Heere zijn geduld en getrouwheid tien jaren lang op de proef stelde alvorens hem het recht werd gegeven de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen op te richten. Met enkele woorden werd de geschiedenis van den inhoud van het Boek van Mormon ter sprake gebracht, en tot slot door spreker eene persoonlijke getuigenis gegeven van de waarheid.

Pres. Hair was de tweede spreker. Hij bepaalde de aandacht van zijne hoorders bij het reddingswerk van Christus, en toonde aan dat Christus toen hij de merkwaardige woorden zeide, „Het is volbracht”, daarmede niet te kennen wilde geven dat nu alles wat behoefde gedaan te worden om de zaligheid te erlangen, reeds voltooid was, maar dat wel terdege ook door de menschen zelven de geboden van Christus dienen te worden uitgewerkt, zal de zaligheid hiernamaals gewis zijn. Bovendien werd aangetoond hoe Christus, zelfs na Zijne opstanding nog een zeer groot werk deed, als blijk dienende dat Christus' werk eveneens bij het uitspreken der aangehaalde woorden nog niet was voltooid.

Ouderling Keith R. Jensen sprak over de Godheid, en toonde uit den Bijbel aan dat er in het Goddelijk wezen

drie afzonderlijke personen zijn, elkeen van elkander door vorm en gedaante onderscheiden.

Ten slotte werd door Ouderling Aldrichs een sterk getuigenis gegeven van de waarheid van het evangelie.

Ongeveer 250 vreemdelingen waren aanwezig. Een groot aantal boeken en tractaten werd aan het einde van de vergadering uitgegeven en twee boeken van Mormon werden verkocht. Men had van dit laatste werk veel meer kunnen plaatsen, maar ongelukkig waren er niet meer in het bezit van de zendelingen.

Ouderling Franklin R. Lambert, de leidende zending in Apeldoorn, schrijft ons:

„Het volk alhier spreekt onophoudelijk over onze gehouden vergadering en schijnt er ten zeerste mede ingenomen te zijn. Ik sprak vandaag een man die zoodanig getroffen was door het gesprokene, dat hij thans vriendschap voor ons gevoelde, niettegenstaande hij voor dien al heel weinig respect had voor de Mormonen. Onze vijanden waren echter eveneens niet stil. Aan het einde van onze bijeenkomst en buiten de deur werd er lectuur verspreid, tegen ons gericht, een pamflet namelijk, geschreven door iemand in Zwolle.”

Het houden van publieke vergaderingen en speciaal beledigd, blijkt altoos een uitstekend middel te zijn om onze beginselen te propageeren, en waar de wintertijd nu weer daar is, kan zeer zeker in dit opzicht heel wat goeds gedaan worden in de naaste toekomst om het evangelie bekend te maken en van smaad en vooroordeel te trachten te ontdoen.

VAN OVER DEN OCEAAN.

Vanuit Detroit, Michigan, ontvingen wij het volgende schrijven:

Het is nu bijna anderhalf jaar geleden dat ik Rotterdam verliet, met het plan om naar Utah te gaan. Door omstandigheden was ik echter genoodzaakt in Detroit te blijven steken, alwaar ik, na negen maanden alleen vertoefd te hebben, eindelijk mijn gezin kon ontvangen. Dat eerste gedeelte van onze reis nu is gelukkig goed afgelopen, en wij hopen binnen niet al te langen tijd verder voort te kunnen gaan. Het leven hier in Amerika viel ons eerst vreemd, maar nu zijn we er reeds aan gewend. Detroit is een mooie stad met ongeveer 600.000 inwoners. Automobiël-industrie is de hoofdbron van haar bestaan.

Veel, zeer veel kerken treft men hier aan, die allen wederom eene verschilende richting zijn toegedaan, en die allen beweren het ware evangelie te prediken. Duidelijk wordt het hier hoe onze profeet, — Joseph Smith — toen hij nog een knaap was, niet wist bij welke kerk hij zich zoude moeten

aansluiten. Ook ik kon in al hetgeen gepredikt werd, het zuivere en volle evangelie niet ontdekken, en van onze eigene kerk was hier tot dusver toe geene vertakking. Reeds langer dan een jaar woonde ik hier toen ons op zekeren dag twee zendelingen bezochten, met de boodschap dat er zich in Detroit meer heiligen bevonden die men trachten zou op te sporen, om samen eene vertakking te vormen. Dat is nu ongeveer vier maanden geleden gebeurd, en thans hebben wij hier eene bloeiende gemeente, waarvan de leden God trachten te dienen zooals Hij gediend wenscht te worden. Werden de eerste weken slechts huisvergaderingen gehouden, thans hebben wij een mooie zaal, speciaal voor dat doel afgehuurd. Eveneens wordt aldaar nu ook als van ouds de zondagschool gehouden, en wordt ons zodoende de blijde boodschap nu weer elken Zondag verkondigd. Bovendien worden er geregeld vergaderingen gehouden op de hoeken van de straten, alwaar wij heel wat publieke belangstelling onder vinden. Zoo is aan alles te zien dat het evangelie ook hier in eene groote behoefte voorziet. Wij weten, en geven getuigenis ervan, dat dit evangelie inderdaad de waarheid is, en dat Joseph Smith een waar profeet was van den levenden God. De geboden, leeringen en waarschuwingen door hem gegeven, en rechtstreeks van God aan hem geopenbaard, trachten wij op te volgen en te gehoorzamen. Wij hopen te volharden, getrouw aan de belofte van Vader in den hemel door ons Hem aan het watergraf gegeven. Dat wij allen er zoo over mogen denken, en allen mogen volharden tot het einde, is ons gebed voor elkeen in Jezus naam.

Uw toegenegen broeder en zuster in het evangelie:

W. J. v. HUYSTEE en Echtgenoot.

Detroit Mich. U.S.A.

OVERLEDEN.

Op 8 October 1913 is te Rotterdam overleden, zuster D. Teerling d'Hulst. Den 11en Jan. 1840 geboren, was zij den 9en Febr. 1891 door Ouderling A. v. Dam gedoopt geworden.

Te Groningen is op 5 October overleden broeder Fedde Vlietstra. Geboren 5 Mei 1838, was broeder Vlietstra den 4en Juli 1903 gedoopt.

Tevens ontvingen wij uit Salt Lake City het volgende bericht:

Geboren 30 November is op 9 October j.l. overleden Albert Joseph Jager, zoontje van Arjen en Trijntje Jager (Aardema).

WIE HEEFT HET MEESTE WERK GEDAAN,
EN WAT WAS HET?
October, 1913.

Soort van Werkzaamheden.	Aantal	Naam	Vertakking	Conferentie
Tijd met vreemdelingen doorgebracht	92 uren	F. R. Lambert	Appeldoorn	Arnhem
Tijd met leden doorgebracht	204 „	M. Barton	Amsterdam	Amsterdam
Tijd besteed in tractaatverspreiding	80 „	E. L. Wright	Middelburg	Antwerpen
Aantal Evangeliegesprekken gehouden	164 „	W. Mc. Cullough	Rotterdam	Rotterdam
Aantal tractaten verspreid	1280	J. N. Lamph	Amsterdam	Amsterdam
Aantal boeken verkocht	1655	E. L. Wright	Middelburg	Antwerpen
Aantal vreemdelingen bezocht voor eerste maal .	800	M. H. Flake W. Murray	Middelburg Arnhem	Antwerpen Arnhem
Aantal vreemdelingen bezocht bij herhaling . .	76	J. W. Jones	Breda	Antwerpen

In het geheel is er 1951 uren met vreemdelingen doorgebracht, en 1971 met tractaatverspreiding, in welken tijd 30165 tractaten zijn uitgegeven, 14584 boeken verkocht, 12713 huizen van vreemdelingen bezocht, en 4374 Evangelie-gesprekken zijn gehouden. 16 personen zijn gedoopt geworden, waarvan de meesten in de Rotterdamsche Conferentie, namelijk 8.

Ofschoon we in de laatste maanden dit staatje niet meer onzen lezers gegeven hebben, meenden wij voor ditmaal eene uitzondering te maken, omdat de werkzaamheden deze keer in het bijzonder getuigen van den ernst en vlijt van onze zendelingen.

(AANGEKOMEN.)

Op 31 October 1913 is te Rotterdam aangekomen Ouderling Melvin M. Leisman van Baker City, Oregon. Hem is de Groninger Conferentie aangewezen als arbeidsveld.

GEHOORZAAMHEID AAN HOGER GEPLAATSTE
MACHTEN.

Het werk van onzen Zaligmaker op aarde droeg in alle opzichten het kenmerk van de erkenning van de bestaande machten des lands, zelfs daar waar het gezag verwonnen was geworden door wreedaardige verovering, en het onrechtvaardig werd uitgeoefend. Toen de belasting-inner om de gelden vroeg door een vreemden koning ingevorderd, beval Christus, hoewel innerlijk protesteerende tegen de onrechtvaardigheid der heffing, het te betalen, en riep Hij zelfs eene wonderdadige omstandigheid in, waarbij het geld kon worden voortge-

bracht. Aan Petrus vroeg Hij: „Wat dunkt u, Simon! de koningen der aarde, van wie nemen zij tollen of schatting? van hunne zonen, of van de vreemden? Petrus zeide tot Hem: Van de vreemden. Jezus zeide tot hem: Zoo zijn dan de zonen vrij. Maar opdat wij hun geenen aanstoot geven, ga heen naar de zee, werp den angel uit, en den eersten visch die opkomt, neem, en zijnen mond geopend hebbende, zult gij eenen stater vinden, neem dien, en geef hem aan hen voor Mij en u.”

Onder aansporing van zekere goddelooze Farizeën werd een verraderlijk complot er toe gebracht om van Christus te zeggen, dat Hij een tegenstander was van de regeerende machten. Zij zochten hem te vangen door de geveinsde vraag: — „Wat dunkt u? Is het geoorloofd den keizer schatting te geven of niet? Zijn antwoord was eene duidelijke en on-dubbelzinnige ondersteuning van onderworpenheid aan de wetten. Den ondervragers antwoordde Hij: — „Toont Mij den schatting-penning. En zij brachten Hem een penning. En Hij zeide tot hen: Wiens is dit beeld en het opschrift? Zij zeiden tot Hem: Des keizers. Toen zeide Hij tot hen: Geef dan den keizer dat des keizers is, en Gode dat Gods is.”

Door heel de hoogheilige en tegelijk tragische omstandigheden van Zijn verhoor en veroordeeling, handhaafde Christus een onderworpen gedrag zelfs jegens de hooge-priesters en den raad die Zijnen dood hadden gezworen. Deze ambtsdragers, hoewel hunne priesterlijke macht onwaardig, bekleedden nochtans gezag, en bezaten een zekere mate van rechtspraak in maatschappelijke en in kerkelijke zaken. Toen Hij voor Kajafas stond, beladen met beleedigingen, en door valsche getuigen aangeklaagd, bewaarde hij een waardig stil-zwijgen. Op des hooge-priesters vraag: — „Antwoordt gij niets? wat getuigen dezen tegen u?” verwaardigde Hij zich geen antwoord. Toen voegde de hooge-priester Hem toe: — „Ik bezweer u bij den levenden God, dat gij ons zegt, of gij zijt de Christus, de Zoon van God?” Op deze ernstige bezwering, met ambtelijke waardigheid uitgesproken, gaf de Zaligmaker een onmiddellijk antwoord; aldus het ambt erkennende van den hooge-priester, hoe onwaardig de man ook was.

JAMES E. TALMAGE.

INHOUD.

Uittreksels uit het gespro-	het voorbestaan	Blz. 349
kenē in den Salt-Lake-	Uit ons eigen Zendingsveld	„ 352
Tabernakel	Van over den Oceaan . .	„ 353
Blz. 341	Overleden	„ 354
De vooruitgang van het	Wie heeft het meeste werk	
Evangelie in de Neder-	gedaan, en wat was het	„ 355
landsche zending . . .	Aangekomen	„ 355
„ 346	Gehoorzaamheid aan hoo-	
Boeken verkocht	ger geplaatste machten	„ 355
„ 348		
Het voorkomen en de woon-		
steden der Geesten van		